

[Landbrugsministeren.]

Tale, og jeg skal villigt indrømme, at det paa visse Punkter var en kraftig Tale; og det var en god Tale, hvis Godheden afhænger af Talens Længde, og jeg skal ikke paa nogen Maade gøre Forsøg paa at konkurrere med det ærede Medlem, hverken i Henseende til Talens Længde eller Ordrigdom.

Efter først at have hørt og dernæst læst Talen har jeg faaet det Indtryk, at mindst to Femtedele af Talen var Angreb paa gamle Bestemmelser i Regeringsforlaget, som vi har diskuteret ikke een, men mange Gange, naar det ærede Medlem eller andre har fremsat lignende Udtalelser, og jeg og andre har imødegaaet dem — efter fattig Evne maaske, men saa godt vi nu kunde —, og jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa en Gentagelse heraf. De næste to Femtedele af Talen var Angreb paa gældende Bestemmelser i den gamle Husmandslovgivning, altsaa Bestemmelser, som det ærede Medlem selv har stemt for ikke een, men mange Gange. Naar det ærede Medlem her er kommet i Konflikt med sig selv og sit Parti, skal jeg ikke blande mig i denne Strid, men overlade det til det ærede Medlem selv at komme ud af den igen.

Tilbage bliver ca. en Femtedel af Talen, der rummede Angreb paa det nye i Lovforslagene, og nogle direkte Spørgsmaal, rettet bl. a. til mig, og dem vil jeg gerne svare paa.

Det ærede Medlem spurgte mig først, om de 10 Mill. Kr., der er bevilget ved en Lov af 1. Juni 1929 til Udstykning i de sønderjydske Landsdele, ogsaa kunde anvendes til Byggelaan. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at det efter min Mening er udtrykt klart og tydeligt i Loven, hvad Meningen er. Det hedder heri:

„Landbrugsministeren bemyndiges til i Finansaaret 1929—30 og efterfølgende Finansaar af Jordfondens Midler at anvende i alt indtil 10 Mill. Kr. til nedenævnte Foranstaltninger i tyndt befolkede Egne indenfor de sønderjydske Landsdele: 1) Indkøb af Jordarealer, der skønnes at være velegnede til Udstykning og Oprettelse af nye Landbrug, 2) Udførelse af Grundforbedringsarbejder paa de indkøbte Arealer, 3) Anlæg af de for Udstykningen af de indkøbte Arealer nødvendige Veje.“

Naar der er nævnt disse 3 Formaal og ikke andre, synes jeg, at den sunde, jævne Menneskeforstand maa sige en, at saa kan Pengene ikke anvendes til Byggelaan.

Dernæst spurgte det ærede Medlem mig, om Kommunerne ifølge Regeringslovforlaget kunde ekspropriere Jord til Udstyk-

ning til Husmandsbrug eller kun til Havelodder og Byggepladser. Hvis det ærede Medlem vil læse Lovforslaget igennem, vil han se, at det klart og tydeligt fremgaar, at det kun kan ske til Byggepladser og Havelodder. Der staar i § 13:

„Henvendelse saavel fra de enkelte private (§ 10) som fra Kommunerne (§ 11) om Erhvervelse af Jord i Henhold til det foregaaende rettes til Statens Jordlovsudvalg.“

Da der i § 11 kun er Tale om Udstykning af Jord til Byggepladser og Havelodder, men ikke til Husmandsbrug, synes jeg, at ogsaa det er let at faa fat i, og Svaret bliver da, at der ikke kan eksproprieres til Husmandsbrug, der oprettes af disse Kommuner.

Det ærede Medlem fremsatte forskellige mærkelige Paastande og Angreb. Han paastod f. Eks., at man havde brugt af Jordfondens Midler til Indkøb af Skove, og rettede et stærkt Angreb paa Ministeriet for den Handlemaade. Hvis det var rigtigt, skal jeg villig erkende, at der var Grund til Angreb, men det ærede Medlem maa selv vide — det var i Anledning af Købet af Boller —, at det Beløb, der medgik til Køb af de Skove, ikke blev taget af Jordfondens (*Ulrich*: Det har jeg heller ikke sagt). Det staar i den Tale, det ærede Medlem holdt forleden Dag, og han advarede stærkt imod at bruge Jordfondens Midler til Indkøb af Skove. Hvis det ærede Medlem har ment noget andet, lader jeg det Spørgsmaal falde, saa er vi jo enige; men saadan har det ærede Medlem i alt Fald udtalt sig.

Det næste Spørgsmaal, som det ærede Medlem stillede til mig, angik den Opførelse af Bygninger i Sønderjylland, som Ministeriet har ladet foretage i Henhold til Loven, før der blev solgt. Det ærede Medlem spurgte mig, hvorledes det kunde gaa til, at man havde udlaant større Beløb i disse Ejendomme end de 15 000 Kr., der er nævnt i Loven. Det er i Henhold til Ændringerne i den Lov, der blev givet i 1929 angaaende, efter hvilke Regler der skulde foretages Udstykning. Der staar i § 4:

„Landbrugsministeren skal være bemyndiget til i særlige Tilfælde at lade opføre Bygninger paa udstykkede Parceller, inden de afhændes i Overensstemmelse med denne Lovs Regler.“

Det kan kun forstaas paa den Maade, at vi skal afhænde dem saa godt, det er os muligt; ingen har dog vist troet, at det blev muligt at afhænde dem uden Tab,